

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 882: Cần Biết Thiên Hạ Vốn Vô Sự, Người Có Tâm Nhìn Hạn Hẹp Tự Chuốc Lấy Muộn Phiền

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 075)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cần biết thiên hạ vốn vô sự, kẻ dung nhân (người có tâm nhìn hạn hẹp) tự chuốc lấy muộn phiền. Tiện tay nắm lấy liền chính là, tự tại biết bao nhiêu.】

Bốn câu này là đề hình dung sự an lạc trong cuộc sống của người học Phật, một cuộc sống vô cùng mỹ mãn. “Tiện tay nắm lấy liền chính là”, chữ “chính là” ở đây chính là Đại viên mãn, Đại tự tại. Đại tự tại mà trong Tông môn (Thiền tông) thường giảng, Đại viên mãn mà trong Mật tông thường nói, cũng chính là ý nghĩa của hai câu này: “Tiện tay nắm lấy liền chính là, tự tại biết bao nhiêu.” Như vậy thì chúng ta có cần phải tham thiền, có cần phải trì chú hay không? Tham thiền, trì chú nếu như lý như pháp thì có thể đạt được. Ngoài tham thiền, trì chú ra, tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn, chỉ cần như lý như pháp, thì pháp môn nào cũng đều có thể đạt được, đúng như câu nói “Pháp môn bình đẳng, không có cao thấp”. “Pháp” là phương pháp, “môn” là cửa ngõ; phương pháp, cửa ngõ tuy có vô lượng vô biên, nhưng nguyên lý nguyên tắc thì chỉ có một. Nguyên lý nguyên tắc đó là gì? Đó là “ly tướng ly kiến” (lìa bỏ hình tướng, dứt bỏ kiến chấp). Tham thiền mà nếu buông xả không được thì không xong! Người đó vẫn bị cảnh giới xoay chuyển, điều đó có nghĩa là họ không thể khai ngộ, thậm chí đến thiền định cũng không đạt được. Học Mật tông mà nếu buông xả không được thì rắc rối to, rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma. Quý vị thử xem những người học Mật tông bị tẩu hỏa nhập ma có nhiều hay không, tôi ở trong nước cũng như ngoài nước đã nhìn thấy quá nhiều rồi! Một người đang yên đang lành, thậm chí học hành cũng rất giỏi, tốt nghiệp đại học, lấy được bằng thạc sĩ, tiến sĩ, công việc cũng khá tốt, thế mà đi học Mật tông. Học được chừng nửa năm thì bị bệnh tâm thần phân liệt, họ có “đắc” được đấy

chứ, cái “đắc” được chính là tâm thần phân liệt, phải đưa vào bệnh viện tâm thần, quý vị nói xem có đáng thương hay không! Nguyên nhân là do đâu? Là vì sai lầm về mặt lý luận, sai lầm về mặt phương pháp. Tu học Phật Pháp, điều quan trọng nhất là phải tìm được một vị thầy tốt. Đức Phật trong kinh Tiểu thừa, bộ “A Nan Vấn Sự Phật Cát Hung Kinh”, ngay từ phần mở đầu Phật đã dạy chúng ta, yêu cầu phải cầu “Minh sư thụ giới”. Chữ “Minh” (sáng suốt) ở đây không phải là chữ “Danh” trong từ “danh tiếng”, có danh tiếng chẳng có tác dụng gì cả, chữ “Minh” đó là chữ “Minh” trong từ “quang minh”. Một vị thầy chân chính có tu, có học, có chứng, quý vị hãy lắng nghe lời giáo huấn của vị ấy. “Thọ giới” không phải là nói quý vị đến đó để thọ Ngũ giới, thọ Bồ Tát giới với vị Thầy ấy, không phải! Hiểu như vậy là sai rồi. Chữ “giới” ở đây chính là “giáo giới” (lời răn dạy), tức là phải lắng nghe sự chỉ dạy của Thầy; người ấy là người từng trải, nhất định sẽ không dẫn quý vị đi sai đường.

“Thiên hạ vốn vô sự” là thật đấy, không giả chút nào đâu. Hiện tại có sự tình gì không? Vẫn là vô sự, mãi mãi đều là vô sự. Vậy bao nhiêu chuyện rắc rối từ đâu mà ra? Là do con người tạo ra. Thế gian này vốn dĩ là thái bình, vốn dĩ mọi người đều trải qua những tháng ngày rất êm đẹp, tại sao lại làm cho đại loạn lên như vậy? Là vì có quá nhiều kẻ ưa lo chuyện bao đồng. Người này cũng muốn cứu thế giới, kẻ kia cũng muốn cứu chúng sinh, mỗi người cầm lấy một mớ phương pháp, biện pháp của mỗi người lại không giống nhau, thế là choảng nhau, đánh nhau khiến cho chúng ta phải chịu khổ, chúng ta phải gặp nạn. Sự việc chính là như thế đó, “Kẻ dung nhân tự chuốc lấy phiền”, tuyệt đối không sai chút nào.